

Periodiek voor Noord- en Zuidwolde

winter 2009

EXTRA
LUSTRUM
NUMMER

BOESKOOOLNIJS

Stempelpost bij het 'school'schaatsen. foto © Klaas Huizenga

JONG GELEERD...

De vijfjarige Kim Sibma uit Zuidwolde is apetrots op haar medaille voor de 10 kilometer. Kim: "Ik had eigenlijk nog vier keer heen en weer ontmoeten, maar ik was gevallen en toen had ik een zere knie." Dit jaar leerde ze voor het eerst schaatsen, op de ijsbaan. "Eerst gewoon kleine rondjes bij mijn mama en toen ging ik met mijn zusje Lisa en neefje William een heel rondje schaatsen." Koude voeten krijgt ze niet in haar noren met harde schoen. "Want kijk maar, daar zit een soort vacht in."

foto © Klaas Huizenga

foto © Egbert Euser

foto © Egbert Euser

BOESCARTOON

foto © Klaas Huizenga

AVELINE HIJLKEMA ALS EEN VEERTJE OVER HET IJS

Het lijkt erop dat Zuidwolde een aankomend internationaal schaatskampioene in zijn midden heeft. Ze won in januari het gewestelijk kampioenschap korte baan rijden en woont in Kosterijland: Aveline Hijlkema, achterkleindochter van Jan Uitham.

De 13-jarige VWO-leerlinge sleepte al diverse medailles in de wacht. Haar laatste gouden plak behaalde ze op natuurijs in Alteveer. "Op net zo'n soort ijsbaan als in Zuidwolde", zegt Aveline.

Vanaf haar tweede staat ze al op de schaats. Sinds haar vijfde doet ze aan trainingen mee. Tegenwoordig traint ze driemaal per week in Karding en zaterdag rijdt ze wedstrijden. Hoe kwam ze in het schaatsen verzeild, heeft opa Jan Uitham daar iets mee te maken? Aveline: "Mijn hele familie schaatst zowat, dus dat zal er zeker wel iets mee te maken hebben."

Over twee weken mag ze meedoen aan de NK in Groningen. Ze ziet de 500 meter als haar sterkste punt. "Die rijdt ik dan ook het liefst. Ik wil in de toekomst zo ver mogelijk proberen te komen."

Ton Hanema over de jeugdige kampioene: "Ik zag haar een paar keer schaatsen. Ze is echt goed. Ze gaat als een veertje over het ijs."

LUSTRUM- WINTERSPECIAL

Bij vijf jaar Boeskoolnijs hoort een lustrumnummer. Maar hoe geef je daaraan inhoud?

De redactie besprak allerlei ideeën, maar niets sprong er hoog boven uit. We konden nog niet voorzien dat de smeebede van Henk Reyso in het kerstnummer van vorig jaar zou worden verhoord.

Twee prachtige weken van ijspret (en een klein beetje -leed), ook nog gedeeltelijk in de vakantieperiode. We konden genieten van prachtige tafereel op en rond de ijsbaan.

De foto's en verhalen in deze extra editie van Boeskoolnijs spreken voor zich en hoeven geen introductie.

Met deze uitgave willen we blijik geven van onze dank aan alle abonnees en vrienden van Boeskoolnijs. Maar ook aan anderen die ons op enigerlei wijze hebben ondersteund bij het maken van dit blad. We blijven op uw steun rekenen.

Namens de redactie,

Peter van der wal

foto © Egbert Euser

KOEK EN ZOPIE

Verkocht in de kantine:

1.500	kopjes choco
500	glasjes kwast
600	koppen koffie
120	halve worsten
200	koeken

Bron: Joop Klappe

foto © Egbert Euser

DE SCHOOLMEESTER ALS IJSMEESTER

Joop Klappe is een paar dagen per jaar een van de belangrijkste mannen van Noord- en Zuidwolde. De gepensioneerde schooldirecteur is voorzitter van de plaatselijke Ijsvereniging en heeft dat de afgelopen weken geweten. "Van het schaatsen zelf krijg ik weinig mee, want ik ben dan de hele dag druk bezig om de zaken te regelen."

IJSDIKTE

Al vanaf 1971 bekleedt meester Klappe de voorzittersfunctie van de Ijsvereniging Noord- en Zuidwolde. Zijn echtgenote Trijn staat hem met raad en daad terzijde en helpt al jarenlang mee in de kantine aan de Westerseweg. Een van de belangrijkste momenten voor het zevenkoppige bestuur is het meten van de ijsdikte. Klappe: "Je moet eigenlijk 7,7 centimeter ijs hebben. Veel andere ijsbanen kunnen met een dunnere ijslaag toe, maar wij hebben de stad Groningen naast ons. Op de openingsdag heb je dan direct soms wel 500 mensen op het ijs." Op de bestuursleden wordt soms wel druk uitgeoefend om de baan eerder open te stellen, maar ze zijn onverbiddelijk. Hoe voorkomen ze dat schaatsers voortijdig clandestiene rondjes gaan rijden? Klappe lacht. "We hebben onze wachters. Aan de Noordwolderweg wonen een paar bestuursleden die zicht hebben op de ijsbaan. Als er voor de opening schaatsers worden gezien, spreken zij hen aan." Het heeft nog nooit tot onenigheden geleid. De wachters hebben begrip voor het enthousiasme van de vroege rijders en de schaatsers hebben begrip voor het sparen van de ijslaag.

HEET WATER

De ijsbaan is 's middags en 's avonds open. Klappe: "Vroeger waren we 's ochtends ook open, maar daarmee zijn we gestopt. Vooral tussen tien en twaalf kwam er bijna niemand en met het beperkte aantal vrijwilligers was het bemannen van de ijsbaan lastig, vooral als de baan voor een langere periode achtereen open was." Het team van

foto © Egbert Euser

vrijwilligers bestaat vooral uit bestuursleden en hun partners. De vorstperiode in januari 2009 leverde anderhalve week ijspret op. Op zaterdag 10 januari werd een prestatietocht georganiseerd. Dit topevenement vormde tevens het sluitstuk van de openingsperiode. De ijsvloer was van goede kwaliteit, prachtig glad en hard ijs. Om de baan mooi te houden, gingen vrijwilligers na sluitingstijd met heet water de ijsvloer op. "Daarmee dichtten we de ergste scheuren. Als je dat met koud water doet, knapt het. Met heet water smelt je de zaak als het ware aaneen. Vooral de lengtescheuren zijn gevaarlijk, dus die maken we altijd zo goed mogelijk dicht. Over de breedtescheuren schaatsen de mensen gemakkelijk heen."

CITROENSIROOP

De afgelopen weken nam het aantal leden en seizoenskaarthouders flink toe. Meer dan honderd mensen meldden zich aan. Noord- en Zuidwoldenaren kunnen lid worden, anderen kunnen een seizoenskaart kopen.

Je kunt het niet plannen, Het overkomt je.

Door Ineke Wapsenkamp

Kan de ijsbaan deze toename aan? Volgens Klappe is dat geen enkel probleem. "Het is een heel grote baan, we kunnen het gemakkelijk hebben." Echtgenote Trijnie: "Ja, maar als ze allemaal tegelijk de kantine in willen, dan past het niet." In totaal passeerden zo'n 3.000 mensen in anderhalve week het loket.

In de kantine werden goede zaken gedaan. Liters chocolademelk en hete kwast gingen erdoor en het snoep was niet aan te slepen. Klappe: "Op een gegeven moment was overal de citroensiroop van Hooghoudt uitverkocht. Na veel zoeken vond ik nog een paar flessen van een ander merk bij Albert Heijn. Die heb ik toen eerst maar meegenomen, je moet toch wat."

GOUDEN KRACHT

De grote oliekachel is een van de belangrijkste elementen in het kantine-interieur. Klappe: "Dat is een heel bijzondere, die hadden ze vroeger in de bodencafé's. Verkleumde boderijders konden dan hun voeten warmen op de grote ijzeren ring die om de kachel is aangebracht. Dit exemplaar is jaren

foto © Egbert Euser

opeens is het er.

foto © Klaas Huizenga

geleden aangeschaft door oud-bestuurslid Willem Woldering, die woonde naast die afgeknotte molen aan de Willemsstreek. Jacob Hoolsema van de Noordwolderweg heeft de leidingen en zo aangelegd.”

Hoolsema is een onbetaalbare kracht voor de IJvereniging. Niet alleen zorgde hij voor alle technische voorzieningen, ook de grote veegmachine is grotendeels een ontwerp van zijn hand. Klappe: “Hij heeft daarvoor een bestaande veegmachine omgebouwd, ontzettend knap. En hij leverde nog een tweede veegmachine: zijn eigen zitmaai-er heeft hij zo aangepast dat hij daar zo een veger voor kan monteren. Die wordt ook altijd ingezet. 's Zomers gebruikt hij hem gewoon weer als zijn grasmaaier.”

SCHAATSPLEIN

Het hoogtepunt van de afgelopen ijsperiode vond hij de woensdagochtend waarop de leerlingen van de beide basisscholen kwamen schaatsen. Klappe: “Ik ben naar de scholen gegaan en heb gezegd 'als je met je leerlingen het ijs op wilt, moet je dat binnenkort op een ochtend doen, want dat heb je de hele ijsbaan voor jullie alleen'. Op woensdagochtend 7 januari wemelde het van de kinderen. Het was één groot feest en iedereen ging na afloop met een schaatsdiploma naar huis.”

Zelf schaatsen Joop en Trijn Klappe niet. Joop durft het niet meer aan sinds hij een kunstheup heeft. Hun vier zoons zijn wel goede schaatsers. Klappe lacht: “Wij hebben er ook geen tijd voor, want wij moeten dan hard aan het werk’.”

GEBROKEN POLS

Ton Hanema (Pastorielaan) was een heel eind hersteld van een heupfractuur. Maar zijn fysiotherapeut had hem nog zó gewaarschuwd: “Zorg ervoor dat je dit jaar niet gaat schaatsen.”

Voor iemand die veel van schaatsen houdt – Ton reed tweemaal de Elfstedentocht – is dat een lastige afspraak. Op een van de eerste ijsdagen ging Ton met zijn kinderen even het ijs op. “Ja, je doet toch je ijzers onder om ze even te helpen. Het ging een beetje verkrampd, dat voelde ik wel. Op een gegeven moment raakte ik uit balans en in een reflex probeerde ik mijn heup te beschermen.”

Met twijfelachtig succes. De heup kwam er goed vanaf, maar zijn pols niet. “Ik had het gelijk in de gaten, ik voelde hem knappen.” Hij wist zijn schaatsen voor zijn schoenen te verwisselen en met de auto naar huis te rijden. Daar kwam de pijn flink opzetten. Voor de echte schaatsliefhebber is het even slikken als je niet kunt rijden terwijl er natuurijs ligt. Toch heeft Ton als toeschouwer erg genoten van het ijs in Zuidwolde en op de grote Drentse plassen. “Eigenlijk heb ik nog nooit zo veel op het ijs gestaan als nu met die gebroken pols.”

foto © Klaas Huizenga

foto © Egbert Euser

foto © Klaas Huizenga

foto © Klaas Huizenga

BLOEMETJESJAS →

Marja Veening (Noordwolde) uit groep 5 behaalde op de Zuidwolder ijsbaan haar schaatsdiploma. 'Voor het behalen van de ijselfijne Ankerschaatstocht', staat op het gewichtige document. Bijna iedere dag was ze met haar zus en haar vriendinnetjes op de ijsbaan te vinden. En op zaterdagavond ging ze naar huis met de medaille voor de prestatietocht. Ze verreed de tien kilometer moeiteloos. Voor Marja was het de eerste keer dat ze echt schaatste. "Toen ik zes was, heb ik ook wel eens geschaatst, maar toen kon ik het niet echt. Nu kon ik het eigenlijk zomaar, ik denk omdat ik ook veel geskeelerd heb." Op haar vrolijke bloemetjesjas prijkte dagelijks fier haar gele donateurskaart. "Ik heb niet eens gezien dat die meneer een foto ging maken. Die muts is van mijn zus Talitha geweest."

← ZUIDWOLDER IJSBAAN OP YOU TUBE

Wie zaterdag 17 januari naar RTV Noord keek, kon het zien: op de Zuidwolder ijsbaan zijn opnames gemaakt voor het programma Noord Clips XL van die avond. Presentator Rob van Dam stond met de Stadskanaalster zanger René Becker op de ijsvloer aan de Westerseweg. René's hit Als een komeet werd op de ijsbaanspeakers gezet en het werd een groot feest. Zo werd spontaan een clip voor het muziekprogramma van RTV Noord gemaakt waarin vele Zuid- en Noordwolder kinderen te zien zijn. Handjes in de lucht en zwaaien maar. Clip alsnog bekijken? Dat kan. Ga naar www.youtube.com/user/rtvnoord of naar www.boeskoolnijs.nl. Hij is volgens de teller al honderden keren bekeken. Maar die teller kan natuurlijk veel verder omhoog.

foto © Klaas Huizenga

foto © Klaas Huizenga

foto © Egbert Euser

GERRIT LENTING SCHAATST NIET VOOR DE MEDAILLES

Gerrit Lenting (Boterdiep) is fervent schaatser. Zijn tante Rienje leerde hem schaatsen toen hij een jaar of vijf was, op het Boterdiep. “Dan liet ik haar trots zien hoe goed ik kon schaatsen, met één arm op de rug. Ik kwam nauwelijks vooruit, maar op mijn manier schaatste ik dan net zo als de echte schaatsenrijders.”

Door Ineke Wapsenkamp

Alleen dat kleine kruisje heeft waarde

Vrijwel het hele jaar is de 59-jarige carosseriebouwer in training. “Als het schaatsen in Karding is afgelopen, doe ik een maand helemaal niks. In april begin ik dan met skeeleren. Eerst een rondje Bedum, dan twee rondjes Bedum en dan uiteindelijk drie keer per week rondjes van rond de vijfenveertig kilometer via Kantens en Stedum. Gewoon om het te onderhouden hè.”

Waar hij het uiteindelijk voor doet, is het natuurijs. “Da’s het mooiste wat er is, schaatsen op natuurijs. Je gaat weg met een groepje schaatser, gezellig met elkaar. Na een tijdje ga je diep zitten, handen op de rug en je glijdt vanzelf. Het mooiste is als je allemaal dezelfde slag hebt en hetzelfde tempo. Als je steeds op een achterblijver moet wachten, verkleum je. Moet je aldoor bijschaatsen met de armen los, dan ben je op een rit van honderd kilometer na veertig kilometer al stuk.”

ZWARTRIJDERS

Dit jaar stond Gerrit op 7 januari voor ’t eerst op natuurijs. Om te proberen.

Echtgenote Marchien: “Het was nog maar amper vertrouwd, zet dat er maar bij.”

Gerrit lacht. “Geen indrukwekkende rit hoor. Iets van veertig kilometer.” Daarna volgden er meer ritten. Ook in Noord-Holland, want daar lag mooier ijs op de plassen en vaarten. Daar reed hij met twee schaatsvrienden een toertocht, voordat die gestart was. “Waren we mooi voor de hele meute van de tocht aan. Toen we klaar waren, begon er net weer eentje, die hebben we meegepakt. Gewoon erachter aan geschaatst.”

Die dag reden ze honderd kilometer. ’s Avonds wilde hij in Zuidwolde de veertig kilometer op de ijsbaan schaatsen, maar daar stak Marchien een stokje voor. Honderd kilometer op één dag vond ze wel genoeg. In totaal reed Lenting in tweeënhalve dag 270 kilometer op natuurijs, de avonden op de Zuidwolder ijsbaan niet meegerekend.

ELFSTEDENTOCHT

Voor de gemaakte toertochten schreef hij zich niet één keer in. Dus geen medailles?

Lenting: “Die zeggen me niks. Ik heb al een hele doos vol. Er is maar één die ik belangrijk vind: dat kleine kruisje.”

Tweemaal reed Gerrit de Friese Elfstedentocht. Zijn ogen stralen als hij de herinneringen ophaalt. ’s Morgens vroeg om half vier naar het station in Groningen, waar het al groot feest was. Op naar Leeuwarden en wachten in de grote hal. De run naar de start, het omkleden in het donker.

De laatste keer besloot hij zijn extra paar handschoenen toch maar achter te laten in de kledingzak. “Ik was nog niet bij het eerste viaduct toen ik daar al spijt van had. Ijskoude handen! Na een paar uur zag ik het eerste dunne streepje rood van de opkomende zon aan de horizon. ‘Komst doe moar omhoog mien jong, komst doe moar omhoog!’, dacht ik. Gewoon ’t idee hè. Met de zon erbij voel je je warmer, al scheelt het maar twee graden.”

Bij een grote tent in Parrega ging Gerrit even aan de kant om wat te eten. Hij wist niet wat hem overkwam. ‘Mensen aan de kant, daar komt een rijder, daar komt een rijder!’, riepen ze. De mensenmenigte week uiteen en Gerrit werd naar voren geleid. “Zat ik ineens helemaal voorin aan een tafel. ‘Wilt u soep meneer?’ Ja, doe maar. ‘Ook een koek?’ Ja, doe ook maar.” Bij vertrek kreeg Gerrit pepermunt en druivensuiker mee voor onderweg. Van betalen wilden ze niet weten. “Voor de rijders was alles gratis. Ik als een koning weer langs de mensen, iedereen weer aan de kant. Geweldig was dat.” Na de finish in Leeuwarden worden de rijders met een bus teruggebracht naar de grote hal waar ze begonnen zijn. Gerrit: “In het licht van die bus zie je ’t pas: de ene heeft de neus kapot, de ander de kin, en weer een ander mist een tand.” Zelf liep hij nog nooit letsel op. “Soms val je tien keer en heb je niks, soms val je gewoon ongelukkig.”

CATERING

Zijn echtgenote vindt het allemaal prima. Marchien: “Als het even kan, ga ik met de auto achter hem aan, zoals de laatste keer tijdens de Noorderrondrit. Dan zorg ik onderweg voor soep en eterij.” Komt er nog een Noorderrondrit? Gerrit is stellig: “Ja hoor, die komt er. Nu misschien niet, maar hij komt er!”

foto © Egbert Euse

← TACHTIG RONDJES

Onvermoeibaar was de tienjarige Susanne Schreuder van de Noordwolderweg. Alle dagen stond ze op het ijs. Ze schreef zichzelf spontaan in voor de prestatietocht van zaterdag 10 januari. Ze tekende voor tien kilometer. Dat is een beetje uit de hand gelopen. Susanne startte 's avonds om zeven uur en na elke ronde haalde ze een stempeltje. Tegen tien keerde ze huiswaarts met de 10-kilometer medaille en tachtig stempels!

Hoeveel kilometers zijn dat?

Susanne weet het niet precies. "Veel meer dan twintig kilometer, maar minder dan dertig", vermoedt ze. "Op het laatst was ik hartstikke moe. Toen ben ik toch doorgegaan."

Ze stopte uiteindelijk met schaatsen omdat de ijsbaan ging sluiten en iedereen van het ijs moest. De volgende dag had ze een stevige spierpijn, maar dat kwam misschien ook wel door de griep die haar toen geveld had.

PIJNLIJKE JAARWISSELING →

Voor Hero Beukema uit Noordwolde was de schaatspret van korte duur. Op oudejaarsdag schaatste hij vlakbij huis op een brede sloot. "Ik wou weer een beetje lekker beginnen en verheugde me op de toertochten die misschien wel in 't verschiet lagen."

Bij een remmanoeuvre sloeg hij achterover, met zijn hoofd op het ijs. Bijna raakte hij buiten westen. Gelukkig waren vrouw Joke en zoon Guillaume erbij; zij konden hem snel te hulp schieten. Samen zijn ze naar huis gestrompeld, waar de dokter een uur later bij de gewonde Hero arriveerde. Een zenuw in de nek was bekneld geraakt, wat hem erg veel pijn opleverde. "Ik ga alweer vooruit hoor, ik hou er gelukkig geen blijvend letsel aan over. Maar ik heb de schaatsen nu definitief aan de wilgen gehangen, het is afgelopen. Ik ben al 70+ hè, de leeftijd gaat ook een rol spelen. Dan herstel je niet meer zo snel als vroeger." Beukema is een echte schaatsliefhebber. "De Elfstedentocht heb ik niet geschaatst, daar kon ik toen geen vrij voor krijgen. Maar wel schaatste ik de Noorderrondrit, de Schaive Torentocht en op het Zuidlaardermeer en Schildmeer heb ik ook tochten verreden."

Dat het schaatsen voor hem definitief voorbij is, spijt hem wel. "Maar ik klaag niet hoor, het had oudejaarsdag veel erger kunnen aflopen. Ze zeiden vroeger wel eens dat ik een harde schedel had, als ik als jongen ging koppeltje duikelen op de harde stoeptegels. Nou, dat is nu wel bewezen!"

Aardig om te weten: de muzikale omlijsting van de ijsbaan is samengesteld door Susanne, haar zus Lisa, en Lisa's vriendin Linsey Stalman. Susanne: "Eerst was er allemaal van die Groningse muziek, dat vonden we maar saai."

Vader Johan Schreuder vertelt dat hij ook wat nummers heeft toegevoegd. "Er waren veel ouders op de baan, voornamelijk veertigers. Daarom heb ik nog wat tachtigerjaren muziek erbij gedaan." De muzikale toptien van de ijsbaan vindt u elders in dit blad.

1.	Toto	Pamela
2.	Rod Stewart	Passion
3.	The Nits	Dutch mountains
4.	Marco Borsato	Rood
5.	Lime	Your love
6.	Flash and the Pan	Hey St. Peter
7.	Abba	Lay all your love on me
8.	Chris Rea	Josephine
9.	Bryan Ferry	The right stuff
10.	Voorheen de Bende	Bie de Lidl

foto © Klaas Huizenga

VIKING MAAT 43 →

Iedereen die de ijsbaankantine bezoekt, kon het lezen: André Pronk van de Oosterseweg schaatsde dit jaar op twee verschillende maten schaatsen. Zijn oproep dateert van een paar jaar geleden, toen de ijsbaan één dag open was. Op die ene dag schaatsde hij voor de eerste keer op zijn splinternieuwe lage Viking-noren. Met harde schoen.

“Thuisgekomen had ik een maat 42 en een maat 43. Iemand anders moest met hetzelfde probleem zitten. Maar wie? Ik heb er toen nog achteraan gebeld, maar zonder resultaat. Ik dacht dit jaar: laat ik het nog maar een keertje proberen.”

Reacties heeft André Pronk nog niet gekregen. Ondanks de te grote rechterschaats heeft hij tijdens de vorstperiode volop op de ijzers gestaan. “Hartstikke veel zelfs. Dit jaar heb ik het schaatsen echt geleerd, eindelijk kan ik het ook! In Giethoorn heb ik een 35 km-tocht verreden. Aldoor op twee maten, dat wel. Die ene bind ik steeds wat strakker dicht.”

Hij hoopt dat de andere schaatser met het ongelijke paar ijzers zich nog eens zal melden en er geruild kan worden. “Dat zou heel fijn zijn.”

foto © Egbert Euser

foto © Egbert Euser

foto © Jan Derk Jansen

foto © Egbert Euser

Heerlijk is eerlijk

